

● הקוטנדרקר לפיזור הפגנות מדגם M-325-84 שפותח בנצרת

המצאתי בשירות האנושות
אפשר להתיז מים אדומים על קלוד שסון

בדרך לעצמאות כלכלית

מי אמר שאין תעשיית מכונות ישראלית?

תעשיית המכונות של נצרת (עילית, כמובן), גאה להציג לפני הציבור את פריההילולים הטכנולוגי שלה: מיבצר מתנייע לפיזור הפגנות. יש בו כל שצריכה מדינה מודרנית: זכוכית משוריינת בחלונות, תותח היורה סילונימיים צבועים ומיכלי גז מרמיע. הוא מסוגל לפרוץ מחסומים בוערים ולעמוד ארבע דקות תמימות בהתקפה של קהל וועם.

רחב הלב והעיניים מעלות דימעת אהר. הגניוס הישראלי אינו מבייש את קודמו, הגניוס היהודי, והוא ממשיך להעמיד לרשות האנושות חידושים ואמצאות, נותן את הטון בשרה המרדע השימושי לתועלת האדם. זו גם הדרך להגיע לעצמאות הכלכלית המיוחלת. שוק אדיר — ככל מחבני אמריקה הדרומית, אפריקה הדרומית ואסיה הדרומית — משווע לאמצאות מסוג זה.

הלקוח הפוטנציאלי הראשון נראה כבר השבוע: ממשלת צילה עמדה מול הסתערות נרחבת של מתפרעים, החותרים תחת שילטונה מבית, וסבלה עלבונות קשים מפי קלוד שסון, שרהחוז הצרפתית, מחוז. אילו הספיקה לקנות את המיתקן הבריכתלתי לפני שבועיים, היתה יכולה להרגיע את המשתוללים בגאון מרמיע, ולהתיז על הצרפתי החצוף מים אדומים — כפי שמגיע לו. בילהה שומכר, פתחתיקוה

כיצד להודות לפקידה בבוקר?

אולי למנהל הסניף יש עצה. ידועה דעת רוב הבנקים בירושלים על העם היושב בציון: כולם מטומטמים, כולם אינם יודעים את החוקים.

אני גיבור בית-הכנסת אמת ואמונה בירושלים. בית-הכנסת הוא מוסר ציבורי, ואין צורך שישלם מס לאוצר על ריבית. בסניף בנק לאומי בכיכר ציון לפעמים זוכרים את החוק, אך לפעמים שוכחים אותו, ואו עליי להתלונן — והם מחזירים לנו את המס שגנבה בטעות. אבל לעיתים נגרם לי ביובו ומן ענקי.

לא מזמן שוב ישבתי במחלקה למטבע זר, לפני הפקיד אסא, כדי להתלונן. באה אשה בשם נוגה, ונתנה לאסא הוראות. הן היו כליכר ברורות, שזכותן גרמתי את ענייני כפחות מעשר דקות.

את לשמח את ליבה של נוגה — לתת לה מתנה? לשינוי עליי שכוונתי רק לקבל טיפול יותר טוב בסניף זה, ואו השי הוא שוחד, וזאת עבירה.

אולי אבקש מן המנהל עצה? שלמה שטיין, ירושלים

מכתבים

(המשך מעמוד 24)

יהודים — 0.3 מהאוכלוסיה. מה מצאו הגרמנים לעשות את מה שעשו, מדוע השיגוה גדולה כל-כך ליהודים? מה הפריעו להם היהודים?

השובה קצרה על רגל אחת: הגרמני היה צריך הוכחה שהוא לא נחזק אלא עליון, וכדי להוכיח זאת חייב האדם (ולא דווקא הגרמני) להשפיל ולסגוע בזולתו. ומי הוא זולתו אם לא הור? הור הרי הוא כל היוצא-דופן, כמו ה' יהודי, הצועני וכו'.

יש השואלים כיצד יכלה אומה מתקדמת כאומה הגרמנית, שמתו-כה יצאו מלומדים, מלחינים, סופרים ומשוררים, לבצע את שעשתה. אולי לא קראי ושנו די את גיתה, שילר ואחרים. ואולי לא האזינו די למוצרט, לבטהובן ולאחרים? ובכן, כל אמצעי ההוכחה האלה לעליונות הגרמנית לא היה בהם די כדי להסיר את ספק הנחיתות הקיים בלב הגרמני, שנבע בין ה' שאר גם מכישלונותיו של הצבא

הומניזם בגובה אבריהמיני

בעמוד אחר של העולם הזה (2383) כתב העורך כועס ובכאב אמיתי על אותם השונאים אנטי-שמיות ואפליה רק כאשר הנפגעים הם יהודים, וברעה זחוחה כותבים שהדמימי של הפלסטיני הוא "קטן, מלוכלך, מכוער,

קוראה בלבמן צמח רעיל

שניתן לקיים מוסר, הומניזם ורמוקרטיה תוך אפליה ודיכוי, השפלה וביוזי של מחצית האוכלוסיה (נשים).

וכך מסתובב לו הליבראל המצוי כשהוא לוקה בפיצול אישיות: מוקיע שיגאה הפלסטינים ומטפח שיגאה לנשים; מגנה איבה תרבותית-לאומית ("גזענות"), וטופח לעצמו על השכם על איבתו למחצית האנושות ("אני שובניסט גברי, אבל...")

וכי מה בין להיות גוען — שהוא חרפה, ובין שובניסט גברי — שהוא מחמאה שלחנית? רק סוג אבריהמיני של האדם שכלפיו מופנית השיגאה. האינטלקטואל הישראלי מקדיש את כל חייו לעקירת עליההכותרת של האליהו-ניצול-דיכוי, וממשיך להשקות ולרשן את שורשיו של הצמח הרעיל הזה. אחר-כך אין הוא מבין מדוע צומחים בכל פעם מחדש עליההכותרת — הרי הוא מתאמץ כליכר לעקורם:

הוא כואב את הירצחם של פלסטינים, את ההתעללות בהם, את הוסר יכולתם לנוע בחופשיות ואת חסימת אפשרויות הקידום המיקצועי שלהם; אך מעמיד את עמודי שבוועונו לטיפוחה של השיגאה שבגללה נרצחו עליידי הפלסטינים והישראלים — תחת הסיסמה של הגנת "כבוד המישפחה" — יותר נשים מאשר ביריות המתנחלים בגדה. הוא מתרעם על הגזענות, אך מגונן על האיבה, המטילה עוצר-לילה מתמיד על הנשים בשל איומים באונס והפחדה. הוא מוקיע הצגתם של בני עם אחר כ"קטנים, מלוכלכים" וכו', אך מעניק לגיטימציה להצגתן של הנשים באמצעיההתיקשורת ובסיפריההלימוד כאור לא פחות מכוער. אכן, העיקריות של האינטלקטואל הישראלי מגיעה רק עד לגובה אבריהמיני — ושם היא נעצרת.

דינה בלבמן, יפו

הגרמני ממלחמות נפוליון ועד למלחמת העולם הראשונה. העם הגרמני חונך למיליטריזם, נצחון מצביאיו וצבאו היה יקר לו מכל. העם הגרמני גם לא ידע דמוקרטיה אמיתית מהי — אצלו הפלמנט באו ונולד אחר הפקידות והצבא. כאשר עקב כישלונות ומפללות התחיל לרסס ספק בעלי-יונות הצבא, הדגל המתאים ביותר לטפח עליונות היה עליידי השפלת האחרים. יוצאיההדופן.

העם הגרמני אוהב סדר. סדר הוא בנפשו של הגרמני ולכן הוא שומר בקנאות על חוק. ובכן, לא רק שהגרמני קיבל הצדקה חוקית למעשיו בחוקי נירנברג, אלא שי היהודי, הצועני וכל יוצאיההדופן, שלא התאימו לסדר מעצם היותם שונים, גרמו לגרמני להרגיש כי מותר לפגוע בהם.

לנכדי

עופר-שון ארו

מונטריאל

לבני

יצחק וטובה ארו

מונטריאל

מזל טוב

בהגיע בנכס-נכדי למצוות ב-9.6.83

ברכה ובאהבה מאחלת סבתא

הניה ארו

לקראת שבוע הספר —

ספר ריגול חדש

(יצא זה עתה ממכש"ההדפוס!)

"המשימה פקיין"

מאת: אדם הול

★ ★ ★

הסוכן-החשאי המפורסם

קווילר הולם שוב!

הפעם, זירת ההתרחשות במקין ובסיאול. המשימה: לחדור למחנה האויב ולהשמידו בכל מחיר.

ספר מתח מעולה, המטלטל את הקורא בגרונו ואינו מניח לו לישון. עד תום הקריאה" (דיילי סלגרף).

הוצאת "כרים", ת"א

הפצה: לוני כהן

איתן עמיחי
הדברת מזיקים
בע"מ
מומחים להדברת תיקנים (ניקיים), תוכני עץ, חרקי ספרים ובגדים.
רמת-גן, רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272
טל. 0114-56-7901 רש' מס' 20 עסק 481/75
שמירה על בריאותך ורכושך

תן טרמפ לחייל